



Miért nem akarok szülni? Nihilizmus a köbön

2018 május 26. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A döntést a n? hozza meg, nem az állam.

Tóta W. Árpád [Ne szülj robotot, te sz?z](#) cím? írása az elmúlt napokban meglehetősen nagy indulatokat váltott ki, sokan hangot is adtak nemtetszésüknek a tisztelt újságíró úr kijelentései miatt.

Nincs új a nap alatt. Az, hogy néhányan azzal kívánják felhívni magukra a figyelmet, hogy sértegetnek másokat, hiszen növelni kell a cikkeire kapott lájkok számát vagy egy hanyatló portál látogatottságát kell feljebb tornászni, nem vicces. Nem újdonság az, hogy óráról órára neki kívánnak menni a kormány családpolitikájának. Szidalmazás helyett inkább a probléma gyökeréhez kellene visszanyúlni.

Nem arról van szó, hogy az állam vagy a kormány kötelezővé akarja tenni a szülést, hanem arról, hogy ösztönözni kívánja a gyermekvállalást, hiszen valóban csökken a magyar népesség. Mondjuk ki: egész Európában csökken és egyre inkább előreged? társadalomban élünk. A probléma gyökerének ágacskáit adja például a liberális világszemlélet, a globalizáció, a feminizmus és az a fajta légüres tér, amelyben a mai fiatalok élnek mindennapjaikat.

A látott és tapasztalt mintákat könnyen elsajátítja a fiatal generáció, hiszen részben a gyermek is mintázatok alapján képes tanulni. Egy sajátos „eszmei egyveleg” alakult ki néhány évtized alatt világszerte, amely véres kardként lebeg egy elhagyatott generáció feje felett. Lehet azt mondani, hogy a világ megváltozott, lehet azt mondani, hogy más világban élünk, mint amilyenben a szüleink vagy nagyszüleink éltek, viszont a mai értelemben vett nihilizmus pont arra sarkallja a fiatalokat, hogy ne vállaljanak gyermeket. Talán itt kanyarodjunk a probléma gyökere felé: értékmentesség és kapaszkodók keresése. Kétségkívül fontos a karrier, rohanunk, sietünk és nincs időnk szinte semmire. Igen, nehéz. Lehet azt mondani, hogy biztos háttér megteremtése nélkül nem lehet családalapításba fogni, de azért mégis: ha szétnézünk, nem ezért nem vállal a fiatalok nagy többsége gyermeket.

Egy elhagyatott generáció n?tt fel a szemünk láttára. Egy generáció, amely egyedül érzi magát. Egy egész listányi okot lehetne felsorolni, hogy miért, ugyanakkor az látszik, hogy nem jó úton haladunk. ?k – kimondva vagy kimondatlanul – ment?övért kiáltanak. Manapság gombnyomásra lehet randizni ismeretlenekkel, megcsalni a házastársat, nem kis túlzással minden elérhető és könnyen megszerezhető. A szeretet és a boldogság viszont nem az. Minden probléma gyökere az értékvesztés és az értékek tudatos lerombolása. A család és a gyermek helyett „nagyobb” értéket hoztak divatba: az elterjedt „nyitottságot”. Vagyis az egyénnek nincs szüksége másokra, azonban ez a nyitottság valójában bezárkózás, amelynek mai felfogása alkalmas arra, hogy elvszer?nek tüntesse fel az „önfeladást”. A valódi kommunikációt felváltotta a társas magány és a boldogtalanság. A kiútkeresés és az elveszettség érzése. Miért? Mert csábítóbb az értékmentes élet és „nehéz lett” döntéseket hozni.

Allan Bloom chicagói filozófus professzor *Az amerikai tudat bezáródása* című bestsellerében (*The closing of the american mind, our virtue*) már 1987-ben felhívta a figyelmet arra, hogy a széls?ségű feminista áramlatok egyre szigorúbban írják el? a szexualitás és a szerelem új normáit, amelyekb?l kiutasítják és szám?zik a régi értékeket. Az értékek felbomlasztása és az erkölcsi nihilizmus diadala tehát belülr?l feszítik szét a társadalmakat, majd a morális berendezkedések alapjait kérd?jelezzik meg és szép lassan megdöntik a nemzetállamokat.

Olyan lelki terhek nyomják a mai kor emberének vállát, amelyeket sokszor nem tudnak feldolgozni. Nem az a kérdés, hogy ki, mikor és mit ront el, hanem az, hogy hogyan lehet újra értékeket teremteni és meg?rizni? Hogyan lehet motivációt adni és kapni, bízni a másokban és nem megijedni? Hogyan lehet kezelni a konfliktusokat, és a valódi, az igazi valónkat adni a felépített „unikornisvilág” helyett, amely megöli a lelket és amely nagyon sok probléma forrása? Házasságok és párkapcsolatok mennek tönkre a mérhetetlen stressz, az elmagányosodás, az érzelmi inkontinencia és a kiábrándultság okán. Hiányzik a köt?anyag, a természetes ragasztó. Innen csak egy lépésre van a legf?bb kérdés: miért nem akarnak szülni a n?k? A hiba kiben vagy miben van? Kell egyáltalán b?nbakot keresni?

Számtalan oka lehet és van ennek a kérdésnek. A döntést a n? hozza meg, nem az állam. Az állam csak ösztönözni tud erre. Örök dilemma, hogy gyermek vagy karrier. De miért zárná ki a kett? egymást? A választás kulcsa az, ahogyan József Attila is mondta: a férfi férfi, a n? pedig n?. Szerepek és felel?sség: err?l szól a valódi élet. Ezt kell megtanulni és ez a „lecke” örök. Ennek tükrében választ egy n?, döntsön bárhogyan.

Tisóczki Flóra | Politológus, az IKSZ alelnöke

www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

**Ajánló**